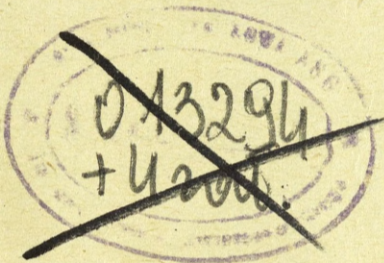

Załącznik Nr 1 do planu wyjazdu Nr 0359/5
 z dnia 3.04.69

192/V

Prot. p.mokl. 12.65 7/69

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
 IM. GEN. BRONI K. ŚWIERCZEWSKIEGO

DO DZYTU
 SLUZBOWEGO
 FAJNE
 Egz. Nr 37

ZESZYT TAKTYCZNY
 10(36)

036952

ARCHIWUM
 BIBLIOTEKI SZKOLENIA
 KAPANI
 GEN. BRONI K. ŚWIERCZEWSKIEGO

WARSZAWA
 Grudzień 1968

036952

stron: 23 + 4 zbl.

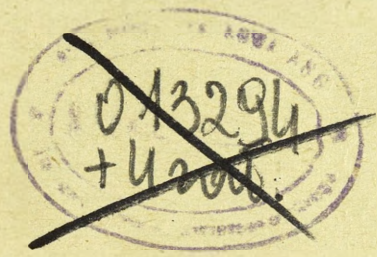

Załącznik Nr. 1 do pisma wiodącego Nr. 0359/15
z dnia 3. 04. 69

192/N

Prot. p.mok. 12657/ju

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. ŚWIERCZEWSKIEGO

DO DZYTU
SŁUŻBOWEGO

T A J N E

Egz. Nr. 37

ZESZYT TAKTYCZNY
10(36)

036952

ARCHIWUM
ISLOTNIKI SZROKOWEJ
KAPENI.
GEN. BRONI K. ŚWIERCZEWSKIEGO

036952

WARSZAWA
Grudzień 1968

stron: 23 + 424.

WAŻNIEJSZE ZAUWAŻONE BŁĘDY

Strona	Wiersz		Jest	Powinno być
	od góry	od dołu		
11		14 i 15	którym	których
20		13	wzeź	wzeź
21		18	oraz	—
22		8	2 KA (NZ)	2 KA (NRF)
22		16	2 KA (NZ)	2 KA (NRF)

1

Prot. Dmlk. 12657 fm

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. ŚWIERCZEWSKIEGO

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

FAJNE

Egz. Nr *37*

ZESZYT TAKTYCZNY

10(36)

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIA
KABINETU SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. ŚWIERCZEWSKIEGO

X36952

W A R S Z A W A

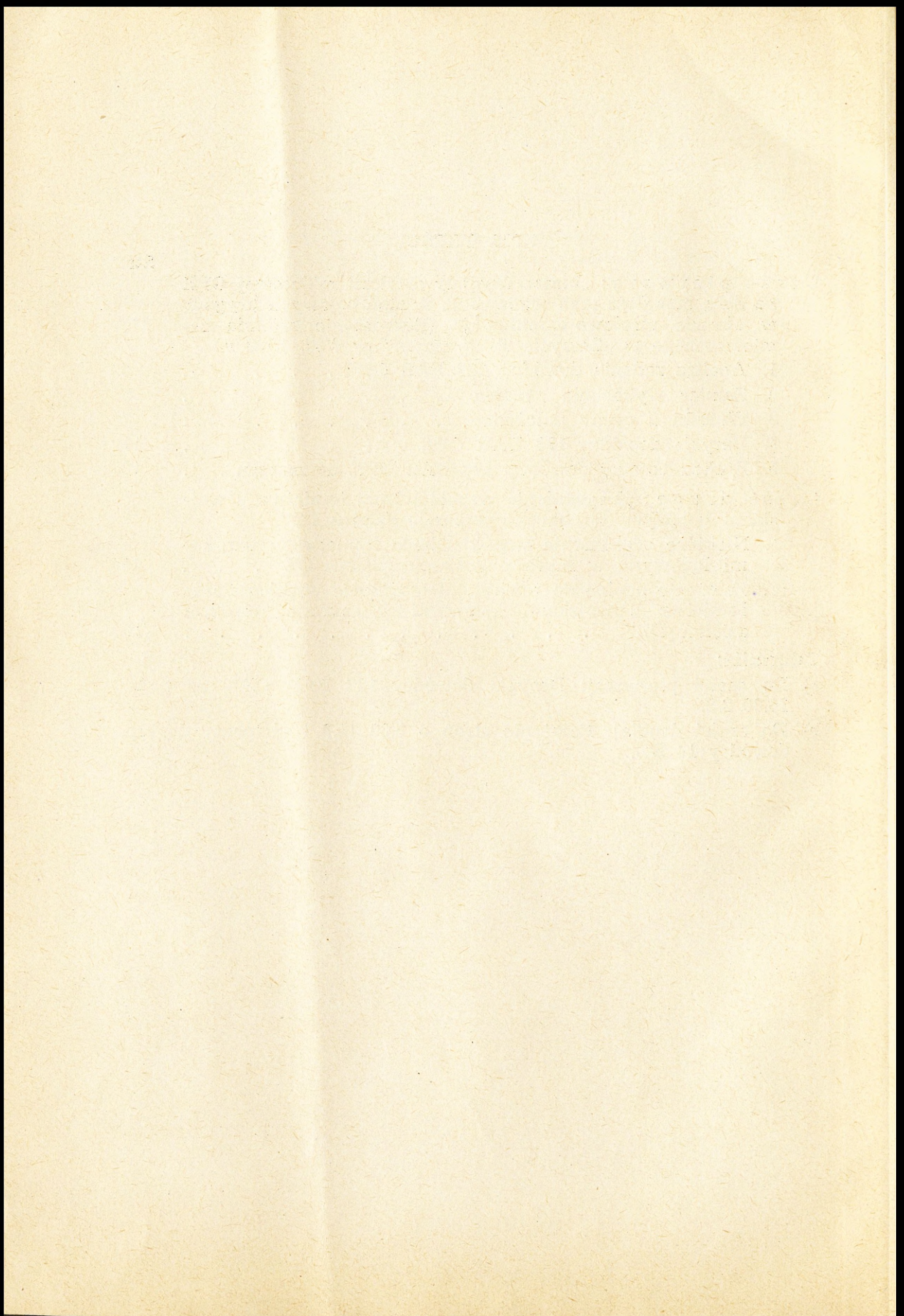
Grudzień 1968

2

Material do niniejszego Zeszytu Taktycznego, wydanego z okazji piętnastolecia Oddziału Lotniczego Akademii Sztabu Generalnego, opracowali: do części pierwszej — ppłk dypl. Tadeusz Olejnik; do części drugiej — zespół oficerów pod kierownictwem naukowym płka dra Janusza Malinowskiego, w składzie: ppłk dypl. Karol Kubica, ppłk dypl. Witold Janda.

SPIS TREŚCI

	Str.
Część pierwsza: „Marsz brygady artylerii raketowej OPK na dużą odległość oraz organizacja działań bojowych brygady w obronie strefowo-obiektowej” (Rozwiązanie zadania zamieszczonego w „Zeszytach Taktycznym” nr 6/32, 1968 r.)	
1. Analiza zadania dowódcy 123 BAR OPK	5
2. Zamiar wykonania zadania	6
3. Wnioski z oceny położenia	7
4. Decyzja dowódcy 123 BAR OPK	11
5. Rozkaz bojowy dowódcy 123 BAR OPK do marszu	12
Część druga: „Uzgodnienie współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi w zakresie wsparcia działań DZ”	
1. Niektóre zagadnienia współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi w zakresie wsparcia działań DZ	15
2. Założenie ogólne do tematu: „Uzgodnienie współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi w zakresie wsparcia działań DZ”	19
Załączniki:	
a) Do części pierwszej: Decyzja dowódcy 123 BAR OPK na godz. 15.00 2.3.	
b) Do części drugiej: Położenie stron o 8.00 18.8 i elementy decyzji dowódcy 14 DZ.	

4

Część pierwsza

**MARSZ BRYGADY ARTYLERII RAKIETOWEJ OPK
NA DUŻĄ ODLEGŁOŚĆ ORAZ ORGANIZACJA DZIAŁAŃ
BOJOWYCH BRYGADY W OBRONIE STREFOWO-OBIEKTOWEJ**

(Rozwiązanie zadania zamieszczonego w Zeszyte Taktycznym nr 6/32,
1968 r.)

1. Analiza zadania dowódcy 123 BAR OPK.

Zamiar dowódcy wojsk OPK polega na tym, aby siłami i środkami 123 BAR OPK współdziałającej ogniowo z 19 BAR OPK osłaniającą zespół portów i baz GDANSK — GDYNIA oraz 76 par OPK osłaniającym m. POZNAŃ, zapewnić osłonę przed rozpoznaniem i uderzeniami środków napadu powietrznego przeciwnika północno-zachodniego i zachodniego kierunku operacyjno-powietrznego wyprowadzającego w głąb obszaru kraju PRL. Równocześnie współdziałając z 87 pa OPK mk i 123 BAR OPK zorganizować okrężną obronę ważnego węzła komunikacyjnego i ośrodka przemysłowego BYDGOSZCZ oraz obronę mostów i przepraw na rz. WISŁA w m. FORDON i SOLEC KUJAWSKI.

Otrzymane zadanie będzie trudne do wykonania, gdyż wymagać będzie osłony kierunku operacyjno-powietrznego na odcinku szerokości około 120 km oraz osłony okrężnej znajdujących się tam obiektów. Wykonanie tych zadań ułatwią w poważnym stopniu sąsiedzi (jednostki artylerii raketowej i lufowej oraz lotnictwo myśliwskie), z którymi brygada będzie ściśle współdziałać.

Dowodzenie siłami i środkami brygady realizowane będzie z PSD rozwiniętego na bazie GP 43 sbrt, co ułatwi i usprawni w znacznym stopniu współdziałanie z sąsiadami w czasie odpierania nalotów. Odpowiedzialny za wyznaczenie celów powietrznych, które należy zniszczyć, będzie dowódca 123 brygady.

Dla wykonania otrzymanego zadania 123 BAR OPK w nocy z 2 na 3.3 ma wykonać marsz własnym i przydzielonym transportem z dotychczasowego rejonu ześrodkowania do rejonu przyszłego ugrupowania brygady na odległość około 350 km.

Decyzję co do marszu i działania w nowym rejonie dowódca brygady ma zameldować w dniu jutrzejszym (2.3) o godzinie 11.00 na PSD w m. STRONNO, a więc ma na jej wypracowanie 17 godzin.

Początek marszu — 17.00 2.3. Ugrupowanie bojowe brygada zajmuje w nocy z 3 na 4.3. Termin gotowości bojowej brygady w nowym rejonie działań — 6.00 4.3; tak więc, do dyspozycji dowódcy brygady

pozostaje około 60 godzin. Z powyższego wynika, że czasu jest mało i do 17.00 2.3 należy zrealizować następujące przedsięwzięcia:

- wydać natychmiast pododdziałom zarządzenia przygotowawcze;
- sprawdzić i przygotować do marszu sprzęt bojowy i środki ciągu;
- powziąć decyzję o marszu i opracować plan marszu;
- powziąć decyzję dotyczącą działań bojowych i ugrupowania bojowego w nowym rejonie;
- wysłać w nocy z 1 na 2.3. grupy rekonesansowe dywizjonów w celu rozpoznania do 11.00 2.3 miejsc rozmieszczenia elementów ugrupowania bojowego w nowym rejonie;
- wysłać na marszrutę grupę rozpoznawczą i oddział zabezpieczenia ruchu;
- sformować kolumnę marszową brygady;
- postawić zadanie bojowe do marszu i dać wytyczne do bojowego zabezpieczenia marszu.

Marsz brygady do rejonu przyszłego ugrupowania (350 km) potrwa około 19 godzin, a więc do 11.00 3.3.

Po przybyciu do tego rejonu i do czasu osiągnięcia gotowości bojowej całością sił i środków (do 6.00 4.3) należy zrealizować następujące ważniejsze przedsięwzięcia:

- wykonać prace inżynieryjno-saperskie pierwszej kolejności;
- dowieźć na stanowiska startowe i techniczne nakazane ilości rakiet i paliw;
- zorganizować łączność w nowym rejonie ugrupowania brygady;
- urządzić stanowisko dowodzenia brygady;
- uzgodnić sposoby realizacji współdziałania z sąsiadami;
- zameldować decyzję dotyczącą ugrupowania brygady w nowym rejonie;
- postawić pododdziałom zadania;
- zająć rejon nowego ugrupowania brygady i rozwinąć sprzęt bojowy.

Marsz i organizowanie działań bojowych brygady przypadają na okres bezpośredniego zagrożenia państwa, gdy możliwy jest wybuch wojny w ciągu najbliższych kilku dni.

123 BAR OPK została świeżo zorganizowana i przeszkolona. Pododdziałom brak umiejętności skoordynowanego działania; odbyły one bowiem tylko strzelania szkolne.

2. Zamiar wykonania zadania.

Otrzymane zadanie dowódca 123 BAR OPK zamierza wykonać w następujący sposób:

- osłonę nakazanego kierunku operacyjno-powietrznego oraz grupy obiektów zapewnić ugrupowując dywizjony ogniowe w dwa rzuty: w pierwszym rzucie — cztery dywizjony ogniowe, w drugim — jeden dywizjon;
- główny wysiłek brygady skupić na kierunku północno-zachodnim i zachodnim;

- zadanie niszczenia celów powietrznych realizować ściśle współdziałając z lotnictwem myśliwskim 4 Korpusu OPK, z 87 pa OPK, 19 BAR OPK i 76 par OPK oraz z 85 i 86 pa OPK mk;
- dowodzenie siłami i środkami brygady oraz kierowanie działalnością bojową realizować z PSD-2 rozwiniętego na bazie GP 43 sbrt;
- marsz brygady wykonać w czasie od 17.00 2.3 do 10.00 3.3 przyjmując ugrupowanie marszowe jak na mapie decyzji dowódcy 123 BAR OPK;
- prace inżynierskie oraz dowóz rakiet rozpocząć natychmiast po przybyciu brygady w rejon odpoczynku dziennego.

3. Wnioski z oceny położenia.

a) Ocena nieprzyjaciela:

Z otrzymanych wiadomości wynika, że „Zachodni” mogą rozpocząć działania wojenne w Europie w ciągu najbliższych kilku dni. Wzmózone loty rozpoznawcze wzdłuż granicy morskiej PRL stwarzają możliwość wtargnięcia samolotów nieprzyjaciela w głąb rejonu obrony 4 Korpusu OPK w celu rozpoznania elementów ugrupowania bojowego wojsk OPK oraz ruchu wojsk na marszrutach.

Z chwilą wybuchu wojny należy liczyć się z intensywną działalnością lotnictwa „Zachodnich” w rejonie obrony 123 BAR OPK. Obiektami uderzeń mogą być: węzeł kolejowo-drogowy BYDGOSZCZ, mosty i przeprawy na rz. WISŁA w m. FORDON i SOLEC KUJAWSKI oraz pododdziały brygady. Ponadto lotnictwo nieprzyjaciela będzie dokonywało przelotów w głąb obszaru kraju, pokonując strefę ognia brygady głównie na małych wysokościach.

W rejonie osłanianego obiektu będzie prawdopodobnie działać zarówno lotnictwo taktyczne, jak i strategiczne. Lotnictwo to stosować będzie manewr oraz zakłócenia aktywne i pasywne. Na cele powietrzne nadlatujące w rejon ugrupowania bojowego brygady działać będą uprzednio inne środki obrony powietrznej, rozmieszczone w północnej i zachodniej części rejonu korpusu.

Do kalkulacji należy przyjąć następujące parametry lotu celów: wysokość — 1000 i 20000 m, prędkość — 900 i 1500 km/godz.

W czasie marszu brygady możliwe są zarówno loty rozpoznawcze, jak i działalność grup dywersyjnych, szczególnie na zalesionych odcinkach marszruty. W związku z powyższym należy ściśle przestrzegać zasad maskowania oraz zorganizować ubezpieczenia maszerujących kolumn.

b) Obiekty osłony:

Węzeł kolejowo-drogowy BYDGOSZCZ, mosty w m. FORDON i przeprawy w m. SOLEC KUJAWSKI znajdują się w odległości 10—20 km od siebie.

Usytuowanie obiektów jest takie, że najdogodniejszymi kierunkami atakowania ich z powietrza są kierunki północno-zachodni i zachodni. Wszystkie obiekty są z powietrza dobrze widoczne, kontrastowe i dają na wskaźnikach radiolokacyjnych dokładne i ostre sygnały świetlne.

Punktami orientacyjnymi w terenie, umożliwiającymi wyjście samolotów na obiekty, są przede wszystkim rz. WISŁA i NOTEC.

Oprócz bezpośredniej i okrężnej osłony wyżej wymienionych obiektów, 123 BAR OPK broni ważnego kierunku operacyjno-powietrznego, który wyprowadza lotnictwo nieprzyjaciela na obiekty położone w środkowej i wschodniej części PRL. Brygada osłania więc pośrednio te obiekty broniąc części tego kierunku. Szerokość odcinka (rubieży) osłony wynosi około 120 km, co umożliwia zapewnienie łączności ogniowej z sąsiadami oraz ugrupowanie w pierwszym rzucie czterech dywizjonów ogniowych w odstępach ok. 30-kilometrowych. Jeden dywizjon ogniowy należy ugrupować w drugim rzucie, w celu pogłębienia strefy ognia i osłony obiektów z kierunku południowego i wschodniego. Takie ugrupowanie bojowe brygady zapewnia również łączność ogniową z 85 i 86 pa OPK mk, osłaniającymi obiekty TORUŃ i GRUDZIĄDZ.

c) Ocena sąsiadów:

87 pa OPK mk broni mostów kolejowo-drogowych w m. FORDON, skupiając główny wysiłek osłony na kierunku północno-zachodnim.

19 BAR OPK (zestawy S-75) osłania porty i bazy morskie GDAŃSK — GDYNIA. Brygada będzie zwalczała w pierwszej kolejności cele nadlatujące w głąb obszaru kraju znad morza. Zabezpiecza ona równocześnie dla 123 BAR OPK kierunek północny. Najbliższe stanowisko startowe 5 doar znajduje się w rejonie 5 km wsch. STAROGARD GDAŃSKI.

76 par OPK (zestawy S-75M) broni ważnego węzła komunikacyjnego i ośrodka przemysłowego POZNAŃ. Pułk wchodzi w skład sił i środków sąsiedniego korpusu OPK i zwalczał będzie cele głównie nadlatujące z kierunku zachodniego. Dla 123 BAR OPK pułk zabezpiecza w znacznym stopniu kierunek południowo-zachodni. Najbliższe stanowisko startowe 1 doar znajduje się w rejonie 10 km północny wschód WĄGROWIEC.

85 pa OPK mk broni węzła kolejowo-drogowego oraz mostów na rz. WISŁA w m. GRUDZIĄDZ. Pułk utrzymuje łączność ogniową z brygadą i może niszczyć cele powietrzne do wysokości 5000 m.

86 pa OPK mk broni węzła kolejowo-drogowego oraz mostów na rz. WISŁA w m. TORUŃ. Pułk utrzymuje również łączność ogniową z brygadą. Oficerowie kierunkowi z obydwu pułków będą się znajdować na PSD-2.

Lotnictwo myśliwskie 4 korpusu OPK prowadzi działania zgodnie z planem działań bojowych KOPK. Strefy dyżurowania, patrolowania i krótkotrwałego wyczekiwania — jak na mapie decyzji dowódcy 123 BAR OPK. Dowódca węzła naprowadzania lotnictwa myśliwskiego znajduje się na PSD-2.

Lotnictwo myśliwskie 2 i 4 KOPK zapewnia obronę powietrzną brygady w czasie formowania kolumn i w czasie marszu.

43 sbrt zapewnia ciągle radiolokacyjne pole wykrywania i naprowadzania od wysokości 300 m. GP 43 sbrt — w rejonie m. STRONNO (0804).

Wojska OTK organizują regulację ruchu na całej długości marszruty 123 BAR OPK, a w nowym rejonie obrony brygady pomagają jej wydzielonymi w tym celu siłami i środkami w inżynieryjnej rozbudowie stanowisk ogniowych i dróg dowozu oraz manewru.

d) Ocena sił własnych:

123 BAR OPK (pięć dywizjonów ogniowych — zestawy S-75M oraz jeden dywizjon techniczny — dwupotokowy) została świeżo sformowana z pododdziałów, których część obsług przeszkolono w jednostkach artylerii raketowej OPK, zaś pozostałe powołano z rezerwy. Pododdziały zakończyły przeszkolenie oraz odbyły strzelania szkolne. Brak im umiejętności skoordynowanego działania oraz doświadczenia bojowego. Dotychczas nie odbyły one ostrych strzelań poligonowych.

Ukompletowanie sił i środków w pododdziałach wynosi 100%, z wyjątkiem rakiet, które brygada otrzyma w nowym rejonie. W tej chwili brygada znajduje się w rejonie ześrodkowania. Pododdziały kończą przyjmowanie i sprawdzanie sprzętu bojowego. Sprzęt bojowy dywizjonów w rejonie ześrodkowania jest rozwinięty.

Dywizjon techniczny rakiet nie posiada, natomiast każdy dywizjon ogniowy ma 3 rakiety. Dywizjony ogniowe posiadają po 12 stojaków do przechowywania zmontowanych rakiet oraz komplet urządzeń położonych do ich montażu i uzbrojenia. Obsługi bojowe są przygotowane do wykonywania takich prac.

Brygada przekracza czołem kolumny marszowej punkt wyjściowy (most na rz. PISA) o 17.00 2.3. Zwinięcie sprzętu powinno nastąpić do 13.00 2.3, po czym pododdziały formują kolumnę marszową w kolejności: sztab, dywizjon dowodzenia, dywizjon techniczny, 2, 3, 4, 5 i 1 dywizjon ogniowy oraz tyły brygady.

Ze względu na to, że przyszłe ugrupowanie brygady będzie rozciągnięte (około 100 km), dywizjon techniczny należy podzielić wcześniej (już w rejonie ześrodkowania) na oddzielne potoki technologiczne.

Znajdujące się w brygadzie środki ciągu oraz dobry stan dróg pozwalają przyjąć (mimo nocy) średnią prędkość marszu 20 km/godz. Odstępy w marszu między pododdziałami (dywizjonami) powinny wynosić około 3 km, a między poszczególnymi pojazdami — 25—30 m.

Dowodzenie w marszu odbywa się za pomocą ustalonych sygnałów świetlnych oraz łączników na samochodach osobowo-terenowych.

Po przybyciu brygady w rejon przyszłego ugrupowania (2—5 km od zasadniczych stanowisk) należy wysłać natychmiast obsługi bojowe wraz ze sprzętem inżynieryjno-saperskim do rozbudowy stanowisk ogniowych i technicznych. Należy również zwrócić się do Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w m. Bydgoszcz z prośbą o przydzielenie ludzi i sprzętu do rozbudowy inżynieryjnej stanowisk startowych. Po-

siadane w dywizjonach STZ i MMZ wysłać do składnicy PRK w m. PRZECHOWO oraz na stację kolejową EMILIANOWO celem przewiezienia rakiet do dywizjonów ogniowych i technicznych.

Do czasu osiągnięcia gotowości bojowej, tj. do 6.00 4.3, należy zgromadzić na stanowiskach startowych dywizjonów ogniowych po 1 jo PRK.

Rozmieszczenie składnic PRK, RMN i warsztatów naprawczych — zgodnie z zarządzeniem szefa wydziału technicznego Szefostwa Artylerii 4 KOPK.

e) Ocena terenu:

Teren wzdłuż marszruty brygady od rejonu ześrodkowania do m. NIDZICA jest nizinny, równinny i mocno zalesiony. Istnieje w tym rejonie możliwość spotkania grup dywersyjnych nieprzyjaciela. Teren od m. NIDZICA do rejonu wsch. TORUN jest równinny i w większości odkryty, dalej jest w większości zakryty. Stan dróg na całej długości marszu brygady — dobry. Szerokość jezdni — około 5—6 m. Nawierzchnia dróg — asfaltowa. Nośność mostów na marszrucie — około 30—50 ton. Wysokość wiaduktów nad drogami — od 3,3 do 4,0 m.

Punkt wyjściowy, punkty przejścia oraz krótkie odpoczynki na marszrucie należy wybrać w rejonie — jak na mapie decyzji dowódcy 123 BAR OPK. Teren w rejonie przyległym do obiektów osłony oraz na północ od tych obiektów jest w większości zalesiony i równinny. Dalej od obiektów w kierunku zachodnim i południowym jest odkryty i nieco pofałdowany. Rzeki WISŁA i NOTEC stanowią poważną i naturalną przeszkodę w czasie manewru i zaopatrywania pododdziałów w PRK. Grunt w rejonie ugrupowania bojowego brygady sprzyja wykonaniu prac saperskich oraz maskowaniu.

Mając na uwadze teren, celowo jest rozmieścić elementy ugrupowania bojowego brygady w rejonie — jak na mapie decyzji dowódcy 123 BAR OPK.

f) Ocena zabezpieczenia materiałowo-technicznego.

Aktualny stan techniczny sprzętu bojowego brygady jest bardzo dobry. Brygada otrzymała zestawy rakietowe oraz pozostały sprzęt wprost ze składnic. W chwili obecnej pododdziały kończą sprawdzanie sprzętu w rejonie ześrodkowania.

W czasie działań bojowych remonty bieżące sprzętu raketowego powinny być dokonywane w warsztatach naprawczych 123 BAR OPK płn. BIAŁE BŁOTA (8892), a remonty średnie — w warsztatach przy składnicy artylerii raketowej OPK — SEPOLNO KRAJEŃSKIE (2868).

W rakiety i raketowe materiały napędowe brygada będzie zaopatrywać się w składnicy PRK — PRZECHOWO (2024) oraz składnicy RMN — zach. ŚWIEKATOWO (2404). W amunicję strzelecką i amunicję do PKM-2 — w okręgowym składzie SZUBIN. Pozostałe środki materiałowe pobierane będą w składach i magazynach — zgodnie z za-

10

rządzeniem Kwatermistrza Pomorskiego Okręgu Wojskowego. Podstawę zaopatrzenia pododdziałów w środki materiałowo-techniczne będzie stanowił dowóz środkami własnymi transportu brygady.

Rannych i chorych należy ewakuować do szpitali w m. BYDGOSZCZ i GRUDZIĄDZ.

4. Decyzja dowódcy 123 BAR OPK.

a) Z chwilą wybuchu wojny należy liczyć się z intensywną działalnością lotnictwa nieprzyjaciela w rejonie obrony 123 BAR OPK — zarówno samolotów lotnictwa taktycznego, jak i strategicznego. Celem nalotów lotnictwa mogą być obiekty osłaniane przez brygadę, a w ramach zabezpieczenia tych nalotów — również stanowiska startowe i techniczne artylerii raketowej. Ponadto lotnictwo nieprzyjaciela będzie dokonywało przelotów przez strefę ognia brygady w głąb obszaru kraju.

W wypadku działań z użyciem broni jądrowej należy się liczyć z nalotami małych grup lotnictwa myśliwsko-bombowego i pojedynczych samolotów lotnictwa strategicznego. W wypadku działań środkami konwencjonalnymi prawdopodobne są naloty małych (8—12 samolotów) i dużych grup (30—50 samolotów) lotnictwa myśliwsko-bombowego oraz przeloty pojedynczych samolotów lotnictwa strategicznego. W obu wypadkach nad osłanianym rejonem mogą działać pojedyncze samoloty rozpoznawcze w celu rozpoznawania szlaków i węzłów komunikacyjnych oraz środków systemu OPK. W czasie wykonywania nalotów należy liczyć się z intensywnym przeciwdziałaniem nieprzyjaciela, stosującego manewr oraz aktywne i pasywne zakłócenia radioelektroniczne. Najbardziej prawdopodobne kierunki nalotów lotnictwa nieprzyjaciela — północno-zachodni i zachodni.

b) Główny wysiłek brygady w osłonie kierunku operacyjno-powietrznego oraz obiektów BYDGOSZCZ, FORDON i SOLEC KUJAWSKI należy skupić na kierunkach północno-zachodnim i zachodnim, na którym jest możliwe niszczenie dwoma dywizjonami ogniowymi celów powietrznych lecących na stykach tych dywizjonów.

c) Siły i środki brygady ugrupować:

- 1 doar — 2 km zach. OSIEK (5632);
- 2 doar — 1,5 km płn.-zach. SIEMKOWO (3216);
- 3 doar — 6 km płd. KORONOWO (1296);
- 4 doar — 2 km płn. NIEDŹWIADY (8480);
- 5 doar — polana w lesie (8016);
- dtar Nr 1 — 2 km wsch. POLSKIE ŁĄKI (2016);
- dtar Nr 2 — wsch. ZIELONKA (8496).

d) W toku działań bojowych należy być w gotowości do wykonania manewru siłami i środkami brygady zarówno na korzyść osłanianego obiektu, jak i w celu wykonania innego zadania. Zapasowe stanowiska ogniowe — jak na mapie decyzji dowódcy 123 BAR OPK.

e) Marsz brygady z dotychczasowego rejonu ześrodkowania do nowego rejonu osłony wykonać całością sił i środków w jednym rzucie i po jednej marszrucie w czasie od 17.00 2.3 do 11.00 3.3.

f) Podstawowym wariantem współdziałania z lotnictwem myśliwskim będą działania we wspólnej strefie. Realizacja współdziałania odbywać się będzie na PSD-2. Współdziałanie z 19 BAR OPK i 76 par OPK należy realizować w oparciu o wytyczne dowódcy 4 KOPK oraz telefoniczny kontakt z dowódcami tych jednostek. Współdziałanie z 85, 86 i 87 pa OPK mk realizować poprzez oficerów kierunkowych tych pułków znajdujących się na PSD-2.

g) Dowodzenie siłami i środkami brygady — z PSD-2 w rejonie STRONNO (0804). Zapasowe stanowisko dowodzenia brygady — przy 3 doar, 6 km pld. KORONOWO (1296).

h) Gotowość bojowa brygady — 6.00 4.3.

5. Rozkaz bojowy dowódcy 123 BAR OPK do marszu.

Rozkaz bojowy do marszu 123 BAR OPK Nr 01, SD — CZERWONE (2056) 15.00 2.3. Mapa 200.000 — 1963 r.

1. Nieprzyjaciel zamierza rozpocząć działania wojenne w Europie w ciągu najbliższych dni. Lotnictwo nieprzyjaciela wzmogło w ostatnich dniach loty rozpoznawcze wzdłuż granicy morskiej PRL. Istnieje również możliwość wykonywania lotów rozpoznawczych w głąb kraju w celu ustalenia rejonów rozmieszczenia środków systemu OPK oraz ruchu wojsk na marszrutach. W czasie marszu brygady, szczególnie na odcinku KOLNO — NIDZICA, należy liczyć się z działalnością bojową grup dywersyjnych nieprzyjaciela.
2. 123 BAR OPK wykonuje w ciągu nocy z 2 na 3.3 z dotychczasowego rejonu ześrodkowania marsz własnym transportem kołowym po marszrucie: KOLNO — MYSZYNIEC — WIELBARK — NIDZICA — LIDZBARK — BRODNICA — KOWALEWO i w godzinach przedpołudniowych 3.3 przybywa do rejonu przyszłego ugrupowania bojowego.
Punkt wyjściowy — most na rz. PISA (1652) — przekracza czołem kolumny marszowej o 17.00 2.3.
W tym celu do 16.00 sformować kolumnę marszową brygady; czoło kolumny — 300 m od punktu wyjściowego.
3. Ugrupowanie marszowe: sztab brygady, dywizjon dowodzenia, dywizjon techniczny, 2, 3, 4, 5 i 1 dywizjon ogniowy oraz tyły brygady.
4. Sztab brygady i dywizjon dowodzenia — maszerować na czele kolumny; punkt wyjściowy przekroczyć o 17.00 2.3 i do 10.30 3.3 przybyć do rejonu PSD zach. STRONNO (0804).
5. Dywizjon techniczny — maszerować za kolumną sztabu i dywizjonu dowodzenia brygady. Punkt wyjściowy przekroczyć o 17.15.

Od m. TORUŃ maszerować dalej oddzielnymi potokami i po oddzielnych marszrutach z takim wyliczeniem, aby przybyć do nakazanych rejonów:

— dtar nr 1 — 2 km wsch. POLSKIE ŁĄKI (2016) — o godz. 11.00 3.3;

— dtar nr 2 — wsch. ZIELONKA (8496) — o godz. 10.30 3.3.

6. 2 dywizjon ogniowy — maszerować za kolumną dywizjonu technicznego. Punkt wyjściowy przekroczyć o 17.30 i do 12.00 3.3 przybyć do rejonu zasadniczego stanowiska ogniowego pñ.-zach. SIEMKOWO (3216).
7. 3 dywizjon ogniowy — maszerować za kolumną 2 dywizjonu ogniowego. Punkt wyjściowy przekroczyć o 17.50 i do 12.00 3.3 przybyć do rejonu zasadniczego stanowiska ogniowego pñd. KORONOWO (1296).
8. 4 dywizjon ogniowy — maszerować za kolumną 3 dywizjonu ogniowego. Punkt wyjściowy przekroczyć o 18.10 i do 12.30 3.3 przybyć do rejonu zasadniczego stanowiska ogniowego m. NIEDŹWIADY (8480).
9. 5 dywizjon ogniowy — maszerować za kolumną 4 dywizjonu ogniowego. Punkt wyjściowy przekroczyć o 18.30 i do 10.30 3.3 przybyć do rejonu zasadniczego stanowiska ogniowego — polana w lesie (8016).
10. 1 dywizjon ogniowy — maszerować za kolumną 5 dywizjonu ogniowego. Punkt wyjściowy przekroczyć o 18.50 i do 14.00 3.3 przybyć do rejonu zasadniczego stanowiska ogniowego zach. OSIEK (5632).
11. Tyły brygady — maszerować za kolumną 1 dywizjonu ogniowego. Punkt wyjściowy przekroczyć o 19.00 i do 12.30 3.3 przybyć do rejonu rozmieszczenia tyłów pñ.-wsch. MAKSYMILIANO-WO (0000).
12. Prędkość marszu — 20 km/godz. Odległość między kolumnami dywizjonów — nie mniejsza jak 3 km.
13. Przestrzegać w czasie marszu dyscypliny maskowania i ruchu. Zabraniam wzajemnego wyprzedzania się kolumn.
14. Rejony i trasy trwania krótkich odpoczynków oraz punkty przejścia na marszrutach i czasy ich przekroczenia — zgodnie z otrzymanymi wyciągami z grafiku marszu.
15. Łączność w czasie marszu utrzymywać za pomocą ustalonych sygnałów świetlnych oraz łączników na samochodach osobowo-terenowych. W kolumnach dywizjonów mieć włączone odbiorniki radiowe w sieci informowania 2 KOPK, a następnie w sieci 4 KOPK oraz włączone na odbiór radiostacje w sieci dowodzenia kolumnami marszowymi 123 BAR OPK.
Zezwalam na nadawanie ustalonych sygnałów w czasie przekraczania punktów przejścia oraz w wypadku uderzeń nieprzyjaciela na kolumny.

16. Kolumną marszową dowodzi mój zastępca d/s liniowych. SD — na czole sił głównych.
17. Meldunki przedstawiać:
 - o gotowości do wymarszu z rejonu ześrodkowania — środkami radiowymi;
 - o osiągnięciu nakazanych rejonów odpoczynku dziennego — środkami radiowymi.

SZEF SZTABU 123 BAR OPK

DOWÓDCA 123 BAR OPK

Część druga

Temat: „UZGODNIENIE WSPÓLDZIAŁANIA LOTNICTWA Z WOJSKAMI LĄDOWYMI W ZAKRESIE WSPARCIA DZIAŁAŃ DZ

1. Niektóre zagadnienia współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi w zakresie wsparcia działań DZ

Rozwój i wyposażanie wojsk w coraz nowsze środki walki, w tym bardziej skuteczne i manewrowe środki ogniowe oraz środki transportu, powoduje, że współczesna dywizja zmechanizowana może w operacji armijnej i frontowej wykonywać różne zadania o znaczeniu taktycznym i operacyjnym. Może ona prowadzić działania na głównym albo pomocniczym kierunku samodzielnie lub współdziałając z innymi związkami taktycznymi. W czasie wykonywania zadań dywizja zmechanizowana może być wspierana przez armijne lub frontowe (niekiedy przez jedne i drugie) pododdziały artylerii i raket oraz przez lotnictwo.

Zależnie od stopnia usamodzielnienia dywizji zmechanizowanej i ważności wykonywanych przez nią zadań w operacji armijnej, jej możliwości bojowych oraz potrzeb w zakresie wsparcia ogniowego, a także możliwości zaspokajania tych potrzeb przez siły i środki wyższych przełączonych, ilość naziemnych środków ogniowych oraz lotnictwa zaangażowanych do wsparcia dywizji może być różna. W jednym wypadku dywizja zmechanizowana będzie pośrednio korzystać z uderzeń armijnych i frontowych pododdziałów raket oraz z uderzeń lotnictwa, planowanych i wykonywanych na korzyść kilku dywizji; w innym wypadku, gdy będzie ona działać na oddzielnym kierunku, zadania pośredniego, jak i bezpośredniego wsparcia dywizji przez armijne, a niekiedy i przez frontowe środki ogniowe oraz przez lotnictwo będą planowane i wykonywane wyłącznie na korzyść danej dywizji.

W celu zapewnienia wspieranym wojskom dywizji jak najskuteczniejszego wsparcia, zabezpieczenia współdziałających wojsk lądowych i lotnictwa przed wzajemnym porażeniem się, a także dla najbardziej ekonomicznego użycia naziemnych środków rażenia i lotnictwa, dowódcy i oficerowie sztabu wojsk lądowych i lotnictwa przebywając na stanowiskach dowodzenia (lub w sztabie) frontu, armii i dywizji uzgadniają różne elementy współdziałania. Elementy te w miarę potrzeb przekazują zainteresowanym sztabom.

W organizowanym obecnie systemie dowodzenia i współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi przewiduje się, że zagadnienia uzgodnione na szczeblu frontu i armii lotniczej, które będą przekazywane sztabom związków operacyjnych wojsk lądowych oraz sztabom związków taktycznych i oddziałów lotnictwa, mogą dotyczyć:

- ogólnych zasad podziału obiektów uderzeń pomiędzy naziemne środki ogniowe i lotnictwo;
- podziału obiektów uderzeń pomiędzy frontowe pododdziały raket i lotnictwo wykonujące zadania według planu frontu — z podaniem czasu wykonania uderzeń;
- zakresu i sposobu zabezpieczenia środkami frontowymi wykonywania zadań przez lotnictwo i naziemne środki ogniowe;
- sposobu powiadamiania, wymiany informacji oraz identyfikowania współdziałających wojsk;
- przedsięwzięć zapewniających bezpieczeństwo wojsk lądowych i lotnictwa podczas prowadzenia działań w rejonach stosowania broni masowego rażenia;
- sposobu i zakresu udzielania pomocy lotnictwu przez wojska lądowe w zakresie zabezpieczenia inżynieryjno-lotniskowego;
- uprawnień dowódcy armii ogólnowojskowej (pancernej) i znajdującego się przy armii organu współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi w zakresie decydowania o użyciu lotnictwa wsparcia i uzgodnienia współdziałania tego lotnictwa z wojskami armii.

W armii ogólnowojskowej (pancernej) — na podstawie otrzymanej z frontu dyrektywy i wytycznych do współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi oraz zamiaru operacyjnego dowódcy armii, przewidywanych zadań i potrzeb poszczególnych dywizji — oficerowie sztabu armii i przedstawiciele lotnictwa (z zasady z WSD DLSzR) uzgadniają:

- zadania, obiekty i czas uderzeń dla armijnych pododdziałów raket i artylerii oraz dla sił lotniczych wydzielonych do wsparcia danej armii;
- sposoby i terminy używania lotnictwa do bezpośredniego wsparcia wojsk dywizji;
- rubieże bezpieczeństwa dla wojsk wykonujących zadania w rejonie działań lotnictwa;
- przedsięwzięcia w zakresie udzielania sobie pomocy przez współdziałające siły i środki poszczególnych rodzajów wojsk oraz służb (np. niszczenie przez wojska raketowe i artylerię określonych obiektów OPL nieprzyjaciela; zwalczanie środków przeciwdziałania radioelektronicznego uniemożliwiających lub ograniczających wykonanie zadań przez lotnictwo; wskazywanie lub oznaczanie celów dla lotnictwa przez naziemne środki ogniowe lub patrole rozpoznawcze; udział i pomoc wojsk armii w uchwytowaniu, przygotowaniu i zabezpieczaniu lotnisk oraz w dowozie środków materiałowych; loty mające na celu zapewnienie łączności, przeprowadzenie rekonesansu, rozpoznanie skażeń itp.);
- terminy, sposoby i zakres wzajemnego informowania się współdziałających pododdziałów wojsk lądowych i lotnictwa oraz oficerów uzgadniających współdziałanie na stanowisku dowodzenia armii ogólnowojskowej (pancernej);
- kto, kiedy, w jakich okolicznościach i w jaki sposób będzie wywoływał lotnictwo na pole walki, dokąd, kiedy i w jaki sposób

- będą przesuwane stanowiska dowodzenia oraz radiolokacyjne posterunki wykrywania i naprowadzania (RPWN);
- sposoby postępowania współdziałających pododdziałów wojsk lądowych i lotnictwa w szczególnych sytuacjach (brak łączności, atakowanie wojsk własnych przez własne lotnictwo lub samolotów przez naziemne środki ogniowe, w wypadku nagłej potrzeby zmiany zadania dla lotnictwa, czasu albo miejsca uderzenia);
 - uprawnienia i obowiązki dowództwa wspieranej dywizji oraz występującego przy dywizji elementu dowodzenia lotnictwem w zakresie współdziałania wojsk dywizji z lotnictwem.

Sprecyzowane uprawnienia i obowiązki dowództwa dywizji oraz występujących na tym szczeblu elementów dowodzenia lotnictwem (oficer łącznikowy lotnictwa i nawigatorzy — operatorzy RPWN) w zakresie współdziałania mogą dotyczyć:

- uzgadniania i przekazywania na WSD DLSzR danych o obiektach, terminach, miejscach i celach działań sił lotniczych przewidzianych do bezpośredniego wsparcia danej dywizji;
- uzgodnienia spraw związanych z precelowaniem określonej grupy samolotów bezpośrednio wspierających daną dywizję na inny obiekt;
- uzgadniania sposobów i terminów wskazywania obiektów uderzeń lub obezwładniania środków OPL siłami i środkami dywizji w interesie załóg lotniczych wykonujących zadanie w pobliżu wojsk danej dywizji;
- udziału oficerów dowództwa dywizji i oficera łącznikowego lotnictwa przy dywizji w uzgodnieniu przez oficerów armii i WSD DLSzR obiektów uderzeń dla lotnictwa na okres ogniowego przygotowania natarcia dywizji;
- terminów i sposobów użycia lotnictwa do bezpośredniego wsparcia wojsk dywizji;
- terminów i sposobów informowania przełożonych o położeniu własnych wojsk, warunkach atmosferycznych i o wykrytych przez wojska dywizji obiektach nieprzyjaciela interesujących lotnictwo i sztab armii;
- terminów informowania WSD DLSzR o zrealizowaniu przedsięwzięć związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa wojsk dywizji i lotnictwa.

Uzgodnione na szczeblu armii i WSD DLSzR zagadnienia współdziałania wojsk lądowych z lotnictwem przekazuje się dywizji, oficerowi łącznikowemu lotnictwa oraz nawigatorom-operatorom radiolokacyjnego posterunku wykrywania i naprowadzania w formie wytycznych i informacji. Na podstawie wytycznych do współdziałania z lotnictwem, informacji o zadaniach wykonywanych przez lotnictwo i naziemne środki ogniowe na kierunku działań dywizji według planu armii i frontu, a także w oparciu o dane o gotowości i możliwościach sił lotniczych wydzielonych do bezpośredniego wsparcia jakie oficer łącznikowy lotnictwa otrzyma z WSD DLSzR, dowództwo i oficerowie

sztabu dywizji planują zadania dla wojsk i służb oraz uzgadniają z oficerami łącznikowymi lotnictwa współdziałanie wojsk dywizji (w tym artylerii i rakiet) z lotnictwem bezpośrednio wspierającym daną dywizję.

* * *

Jak wynika z powyższego, wsparcie działań wojsk lądowych przez lotnictwo — przy współdziałaniu z różnymi naziemnymi środkami ogniowymi — wymaga uzgodnienia bardzo wielu zagadnień przez dowódców i oficerów sztabów wojsk lądowych i lotnictwa z różnych szczebli dowodzenia. Ze względu na manewrowy sposób prowadzenia działań przez współczesne dywizje lądowe oraz dużą ruchliwość wojsk i środków ogniowych nieprzyjaciela, należy jak najszybciej uzgodnić współdziałanie i przekazać uzgodnione zagadnienia zainteresowanym dowódcom.

Wiele elementów współdziałania wojsk lądowych z lotnictwem uzgodnionych przed postawieniem zadań dywizjom wojsk lądowych i lotniczych w toku prowadzonych działań będzie wymagać korygowania i sprecyzowania.

Najwięcej zagadnień współdziałania wojsk lądowych z lotnictwem, wspierającym pośrednio i bezpośrednio związki taktyczne i oddziały wojsk lądowych, uzgadnia się i koryguje na stanowisku dowodzenia armii ogólnowojskowej (pancernej), przy którym rozwija wysunięte stanowisko dowodzenia dywizja lotnictwa myśliwsko-szturmowego.

Najniższym szczeblem dowodzenia wojskami, na którym organizowane jest współdziałanie lotnictwa z wojskami lądowymi, jest dywizja zmechanizowana (pancerna). Współdziałanie to realizowane jest za pośrednictwem oficera łącznikowego lotnictwa na zasadach i według wytycznych wyższego szczebla. W sytuacjach wymagających szybkiego użycia określonych sił lotniczych do zwalczania obiektów w pasie działań dywizji, oficerowie sztabu dywizji i oficer łącznikowy lotnictwa mogą uzgadniać lub precyzować zagadnienia współdziałania tylko w ramach uprawnień otrzymanych z SD armii i WSD DLSzR.

ZAŁOŻENIE OGÓLNE

do tematu: „Uzgodnienie współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi w zakresie wsparcia działań DZ”

Mapy 1 : 200 000 M-33—V, VI; XI, XII; XVII, XVIII;
M-34—I, II, III, IV; VII, VIII, IX, X;
XIII, XIV, XV, XVI.

I.

1. 2 KA (N) od rana 16.8 prowadził działania obronne w pasie: ujście rzeki CZARNA do rz. PILICA, OLEŚNO, RAWA MAZOWIECKA, KALISZ.

W wyniku natarcia przeważających sił „wschodnich”, związki taktyczne korpusu poniosły duże straty i zostały odrzucone o świcie 18.8 na ogólną rubież: wsch. KŁOBUCK, RADOMSKO, WIELUŃ, LUTUTÓW, SIERADZ, SZADEK, wsch. DOBRA.

O 4.00 18.8 odwody 2 KA (N) przeszły do kontratak w kierunku: KALISZ, PAJĘCZNO i do 8.00 18.8 odrzuciły 15 DZ „wschodnich” na rubież: DOBROCZYNY, ZŁOCZEW, CHOJNE.

Lotnictwo nieprzyjaciela wzmogło od rana 18.8 swą działalność wykonując uderzenia na podchodzące odwody „wschodnich”.

2. 3 A (11, 12, 14 DZ, 15 DPanc) rano 16.8 przeszła do operacji zaczepnej z rubieży: TOMASZÓW MAZOWIECKI, rz. PILICA, rz. LUCIAŻA, PRZEDBÓRZ, wykonując główne uderzenie w kierunku: OPOCZNO, KĘPNO, LEGNICA.

W zadaniu bliższym, w ciągu trzech dni operacji miała rozbić główne siły 2 KA (N) i wyjść na rubież: KALISZKOWICE, OSTRZESZÓW, KĘPNO, OLEŚNO.

Działania 3 A wspiera 5 DLSzR. Osłonę wojsk armii realizuje 4 DLM współdziałając z naziemnymi środkami OPL. Ponadto 8 BLB wykonuje uderzenia na podchodzące odwody Centralnej Grupy Armii.

Walczące strony dotychczas nie stosowały broni masowego rażenia.

3. 14 DZ (40, 41, 42 pz, 14 pcz) z 1 i 2/3 ABAA, walcząc o 20.00 17.8 na rubieży: RUSIEC, PAJĘCZNO, NOWA BRZEŹNICA, otrzymała następujące zadanie bojowe od dowódcy 3 A na kolejny dzień walki:

Uderzeniem w kierunku: RADOSZYCE, WIELUŃ, LASKI rozbić nieprzyjaciela w pasie: SZCZERCÓW, (wył.) KĘPNO, (wył.) RADOMSKO, KRZYWIZNA, sforsować z marszu rz. WARTA i do końca 18.8 opanować rejon: (wył.) WIERUSZÓW, LASKI, PRASZKA. Częścią sił wspólnie z 15 DPanc zabezpieczyć wprowadzenie

o świcie 19.8 11 DZ z drugiego rzutu operacyjnego armii w kierunku: KĘPNO, OLEŚNICA.

W dniu następnym ścigać nieprzyjaciela w kierunku: LASKI, NAMYSŁÓW, OŁAWA.

Działania 14 DZ w dniu 18.8 przewiduje się wesprzeć wysiłkiem 3 e/l LMSz i LMB.

4. Na podstawie otrzymanego zadania dowódca 14 DZ o 22.00 17.8 zdecydował: siłami 40, 42 pz i 14 pcz, przy współdziałaniu z lotnictwem, sforsować z marszu rz. WARTA i w zadaniu bliższym wyjść na rubież szosy: ZŁOCZEW, WIELUŃ, DZIETRZNIKI, a następnie wprowadzając do walki 41 pz w kierunku: płd. WIELUŃ, KOSTÓW do końca 18.8 opanować nakazany rejon.

II.

1. Do rana 18.8 związki taktyczne pierwszego rzutu operacyjnego armii rozwijały z powodzeniem natarcie wychodząc na rubież: SIERADZ, LUTUTÓW, WIELUŃ, RADOMSKO, wsch. KŁOBUCK.

W wyniku kontrataków odwodów 2 KA (N) 15 DPanc poniosła znaczne straty i została do 8.00 18.8 odrzucona na rubież: CHOJNA, ZŁOCZEW, DOBROCZYNY. Tempo natarcia pozostałych związków taktycznych armii zostało zahamowane.

2. 14 DZ realizując postawione zadanie o świcie 18.8 sforsowała z marszu rz. WARTA i wyszła na rubież: WYDRZYN, (wył.) WIELUŃ, KRZECZÓW, DZIAŁOSZYN.
3. Szczegółowe położenie wojsk własnych i nieprzyjaciela o 8.00 18.8 — jak na szkicu, załącznik nr 1.
4. O 7.30 18.8 na SD 14 DZ wpłynął następujący kodogram ze sztabu 3 A:

W związku z kontratakiem wykonanym przez odwody nieprzyjaciela na 15 DPanc, dowódca 3 A rozkazał:

- a. 14 DZ uderzyć częścią sił w pasie działania 15 DPanc i opanować do końca dnia węzeł dróg KĘPNO oraz lotnisko nieprzyjaciela w rejonie płn. wsch. KĘPNO.

Działania dywizji wspiera bezpośrednio 13 plmsz wysiłkiem 3 e/l oraz 14 plmb wysiłkiem 2 e/l.

- b. 11 DZ o świcie 19.8 wejdzie do bitwy w kierunku: WIERUSZÓW, SYCÓW, TRZEBNICA.

14 DZ — w dniu następnym działać w kierunku: LASKI, OLEŚNICA. 15 DPanc po odparciu kontrataku nieprzyjaciela przejdzie do drugiego rzutu operacyjnego armii.

III.

O 8.00 18.8 dowódcy 14 DZ znajdującemu się na SD — las wsch. RADOSZEWICE z różnych źródeł informacji wiadomo:

1. 40 pz z 2/14 pa jednym batalionem sforsował rz. WARTA w rejonie KRZECZÓW. Próby forsowania rz. WARTA przez pozostałe siły

pułku w rejonie DZIAŁOSZYN zakończyły się niepowodzeniem. 2/40 pz zlikwidował nieprzyjaciela w rejonie PAJĘCZNO i ześrodkowuje się w lesie wsch. OZEGÓW.

Dowódca pułku zamierza przegrupować główne siły pułku na przyczółek uchwycony przez 1/40 pz, a następnie przejść do natarcia w kierunku: KRZECZÓW, PAŃNÓW, PRASZKA.

Stan amunicji artyleryjskiej — 0,6 jo.

2. 42 pz z 1/14 pa od 5.00 18.8 odpiera wspólnie z OPpanc i OZap 14 DZ kontratak około 60 czołgów nieprzyjaciela. O 8.00 18.8 uderzenie nieprzyjaciela zostało załamane. Artyleria nieprzyjaciela prowadzi ogień do ugrupowania 1/14 pa.

Stan amunicji artyleryjskiej — 0,45 jo.

3. 14 pcz z 14 dar z trudem pokonuje opór nieprzyjaciela w rejonie pld. WIELUŃ. Środki przeciwpancerne nieprzyjaciela, rozmieszczone w punkcie oporu na pld. skraju WIELUNIA, zadają pułkowi znaczne straty. Na stanowiska ogniowe 14 dar uderzyło 12 samolotów F-104-G. Ze względu na brak własnych środków ogniowych dowódca 14 pcz o 7.40 18.8 prosił dowódcę 14 DZ o obezwładnienie punktu oporu pld. WIELUŃ środkami dywizji.

Stan amunicji artyleryjskiej — 0,8 jo.

4. 41 pz (drugi rzut dywizji) z 2/3 ABAA przesuwiał się na rubież wprowadzenia do walki pld. WIELUŃ. Dowódca pułku meldował, że artyleria nieprzyjaciela z rejonu pld. WIELUŃ prowadzi ogień do przeprawy mostowej w rejonie RADUCZYCE, utrudniając marsz pułku.

Stan amunicji artyleryjskiej — 0,7 jo.

5. W skład DGA-14 wchodzi: 14 pa (bez 1 i 2 dywizjonu) oraz 1/3 ABAA. 14 pa (bez 1 i 2/14 pa) przesuwa się do rejonu stanowisk ogniowych pld. MASŁOWICE. 1/3 ABAA utrzymuje gotowość ogniową na SO w rejonie pld. RADOSZEWICE.

Stan amunicji artyleryjskiej — 0,6 jo.

6. 15 DPanc z trudem powstrzymuje kontratak nieprzyjaciela. Na przeprowiający się przez rz. WARTA i WIDAWKA drugi rzut dywizji uderzyło około 20 samolotów nieprzyjaciela.

7. 12 DZ prowadzi natarcie w kierunku: KŁOBUCK, OLESNO. Tempo natarcia dywizji obniża się ze względu na opór nieprzyjaciela oraz trudne warunki terenowe.

IV.

Na podstawie skorygowanego zadania dowódcy 3 A, dowódca 14 DZ o 8.00 18.8 zamierza:

Wykorzystując uderzenia lotnictwa i ogień artylerii do baterii artylerii nieprzyjaciela w rejonie pld. WIELUŃ i do punktów oporu na pln. zach. WIELUŃ wysłać OW z zadaniem uchwycenia do wieczora 18.8 węzła dróg KĘPNO i lotniska nieprzyjaciela na pln. wsch. KĘPNO. W tym celu:

- 41 pz z 2/3 ABAA i 4 b 14 paplot, wykorzystując skutki uderzeń lotnictwa, od 9.00 18.8 działa jako OW dywizji w kierunku: MA-SŁOWICE, BIAŁA, CZASTARY, WIERUSZÓW i do wieczora 18.8 opanowuje rejon: KIERZNO, KĘPNO, SŁUPIA wraz z lotniskiem nieprzyjaciela na płn. OLSZOWA;
- 14 pcz z dotychczasowym wzmocnieniem i 1/40 pz uderza w kierunku: RUDA, SKOMLIN, KOSTÓW i do końca dnia opanowuje rejon: OPATÓW, KOSTÓW, (wył.) BYCZYNA;
- 40 pz (bez 1 batalionu) przesuwa się za OW — 14 DZ i osłania prawe skrzydło dywizji od uderzeń nieprzyjaciela z kierunku: LUTUTÓW, WIELUŃ;
- 42 pz po odparciu kontrataku nieprzyjaciela przechodzi do drugiego rzutu dywizji;
- dowódca artylerii dywizji wraz z oficerem łącznikowym 5 DLSzR do 8.30 18.8 uzgodnić i zaproponować dowódcy dywizji wykorzystanie środków rażenia.

V.

W zakresie współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi w dniu 18.8, jest wiadomo:

1. Dowódcy i sztabowi 14 DZ oraz oficerowi łącznikowemu 5 DLSzR:
 - a) Przy SD 3 A znajduje się WSD 5 DLSzR, a w pasie działania 14 DZ, w rejonie OSJAKÓW, jest rozwinięty RPWN wyposażony w radiolokatory P-15 i JAWOR.
 - b) 5 DLSzR wykonywała wg planu dowódcy 3 A od świtu 18.8 uderzenia na kontratakujące odwoły nieprzyjaciela w rejonie: KLUCZKÓW, LUTUTÓW, KRASZEWICE.
W pasie natarcia 14 DZ lotnictwo MSz obezwładniało baterie artylerii nieprzyjaciela podczas forsowania rz. WARTA. Do końca dnia 18.8 przewiduje się ponadto:
 - obezwładnienie odwodów 12 DPanc i 4 DZ nieprzyjaciela;
 - obezwładnienie SD 2 KA (NZ);
 - prowadzenie rozpoznania przez 15 plrta (między innymi) dróg: WIELUŃ, WIERUSZÓW, KĘPNO, SYCÓW; PAJĘCZNO, KLUCZBORK, NAMYSŁÓW oraz ZŁOCZEW, OSTRZESZÓW, TWARDOGÓRA.
 - c) Według planu frontu lotnictwo bombowe i myśliwsko-bombowe do 8.30 18.8 wykonuje uderzenia na lotniska nieprzyjaciela. Ponadto wzbrania przeprawy podchodzącym odwołom nieprzyjaciela na rubieży rz. Odra oraz niszczy obiekty tyłowe 2 KA (NZ).
 - d) Zapotrzebowanie na wykonanie uderzeń przez 5 DLSzR należy składać na WSD 5 DLSzR nie później jak 45 minut przed wymaganym czasem uderzenia (jeżeli obiekt nie był uprzednio sprecyzowany), a na obiekty zawczasu sprecyzowane — na 25 minut przed uderzeniem.
- O zezwolenie na precelowanie lotnictwa, będącego w powietrzu, zwracać się nie później jak 10 minut przed planowanym ude-

rzeniem. W wypadku zagrożenia wojsk dywizji uderzeniem własnego lotnictwa zezwala się oficerowi łącznikowemu 5 DLSzR zmienić obiekt działań lotnictwa, wykorzystując łączność RPWN-14 z samolotami w powietrzu.

- e) Bezpieczne odległości rubieży uderzeń lotnictwa przed frontem własnych wojsk:
 - 500 m — w wypadku stosowania uzbrojenia artyleryjskiego;
 - 700 m — w wypadku stosowania uzbrojenia raketowego;
 - 1000 m — przy stosowaniu bomb konwencjonalnych.
- f) W miarę potrzeby zaleca się wskazywanie celów lotnictwu środkami dywizji.
- g) Aktualne dane o linii styczności wojsk własnych i nieprzyjaciela przekazywać na SD 3 A co 2 godziny i każdorazowo podczas składania zapotrzebowania na wsparcie lotnicze.

L. p.	Treść sygnału	S Y G N A Ł Y		U w a g i
		radiowe	optyczne	
1	2	3	4	5
1.	Tu własne wojska	Radiolatarnia MRP-kod nr 3	Trzy czerwone rakiety, biały trójkąt	Trójkąty i rakiety stosować na czołowych pojazdach i w rejonach rozmieszczenia wojsk; rakiety — na żądanie i w wypadku atakowania wojsk
2.	Tu własny samolot	SRO-kod nr 17	2 czerwone rakiety 2 pochYLENIA na prawe skrzydło	
3.	Przerwać ogień	„PAUZA“	2 zielone rakiety, pochYLENIE na prawe i lewe skrzydło	Sygnały radiowe podaje pilot na RPWN
4.	Przerwać atak lotnictwa	„STOP“	3 zielone rakiety	Sygnał radiowy podaje RPWN
5.	Wskazać (wskazując) cel	„OKO“	„góRka“	Sygnał radiowy przekazuje pilot na RPWN lub odwrotnie
6.	Zadanie wykonalem	„ODWET“		Jak wyżej
7.	Uwaga! Samoloty npla	„KROGULEC“		Jak wyżej, ponadto podać ilość samolotów i kierunek nalotu.

- 23
- Ponadto meldować natychmiast o zmianach w ugrupowaniu środków OPL dywizji i o wykrytych środkach OPL nieprzyjaciela.
- h) Sygnały współdziałania z lotnictwem w dniu 18.8:
2. Oficerowi łącznikowemu z 5 DLSzR:
 - a) 13 plmsz posiada 34 samoloty LIM-6 bis. Dwie eskadry odtworzą gotowość bojową do 9.00 18.8, jedna eskadra przygotowuje się do obezwładnienia punktu oporu na pld. skraju m. WIELUŃ w czasie 8.35—8.40.
 - b) 14 plmb posiada 36 samolotów SU-7 BM. Dwie eskadry wystartują o 8.10 do wykonania uderzeń na odwody 12 DPanc npla w rejonie: pln. wsch. LUTUTÓW. Jedna eskadra uzbrojona w bomby OFAB — 250 — 130 W od 8.15 18.8 będzie gotowa do wykonania zadań na korzyść 14 DZ.
 - c) 15 plrta do korygowania ognia artylerii 14 DZ stale utrzymuje jedną parę samolotów Lim-5 R w gotowości nr 1. Zapotrzebowanie na start należy składać na 20 minut przed planowanym zadaniem.
 - d) Do 8.45 18.8 przekazać na WSD 5 DLSzR potrzeby w zakresie bezpośredniego wsparcia 14 DZ.
 3. Warunki atmosferyczne: bezchmurnie, widzialność 10—15 km, wiatr północno-zachodni 3—5 m/sek., temperatura powietrza 15—20°C. Świt — 4.00, zmrok — 19.30.

* * *

Na podstawie niniejszego założenia należy:

- przygotować informacje o współdziałaniu lotnictwa z wojskami dywizji wg sytuacji o godz. 8.00;
- uzgodnić obiekty i czas uderzeń lotnictwa i artylerii w świetle zamiaru dowódcy 14 DZ z 8.00 18.8;
- przygotować meldunek do dowódcy 5 DLSzR dotyczący potrzeb bezpośredniego wsparcia 14 DZ.

4 skłerce

Wydrukowano w 350 egz.

Egz. nr 1—350 Kanc. Tajna ASG

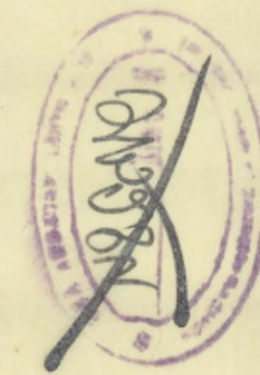
Wyk. Zespół oficerów ASG

Drukarnia ASG. —Nr z. 4 (0154/WW)

TAJNE

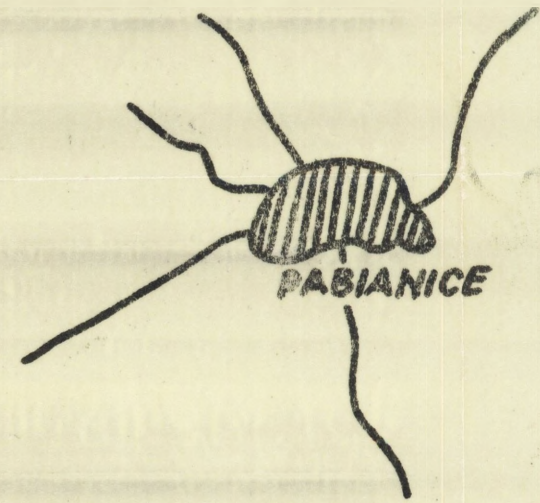
Egz nr
Nr k. 0486/m
Załącznik nr 2 do cz. drugiej

ARKUSZ NR 2

30000

30000

0818

12esk 888

50LSZ
15plm

13plmsz

10plm

12plm

11DZ

14plmb

4DLM

15DPanc
45pz, 46, 47, 48 pcz

3A WSD
50LSZR
WSD

14DZ
40, 41, 42 pcz, 14 pcz
14drt (bez 1b)

3A
11, 12, 14DZ, 15DPanc

402, 403
103 bpcz
36pz

12DZ
34, 35, 36 pcz, 12 pcz

12pcz

34pz

+

+

46plm

SAROPK

SRMN

SPRK

123 BAR

45plm

W33br

87pa ODK

WN

45

86pa ODK

76 par ODK

85pa ODK

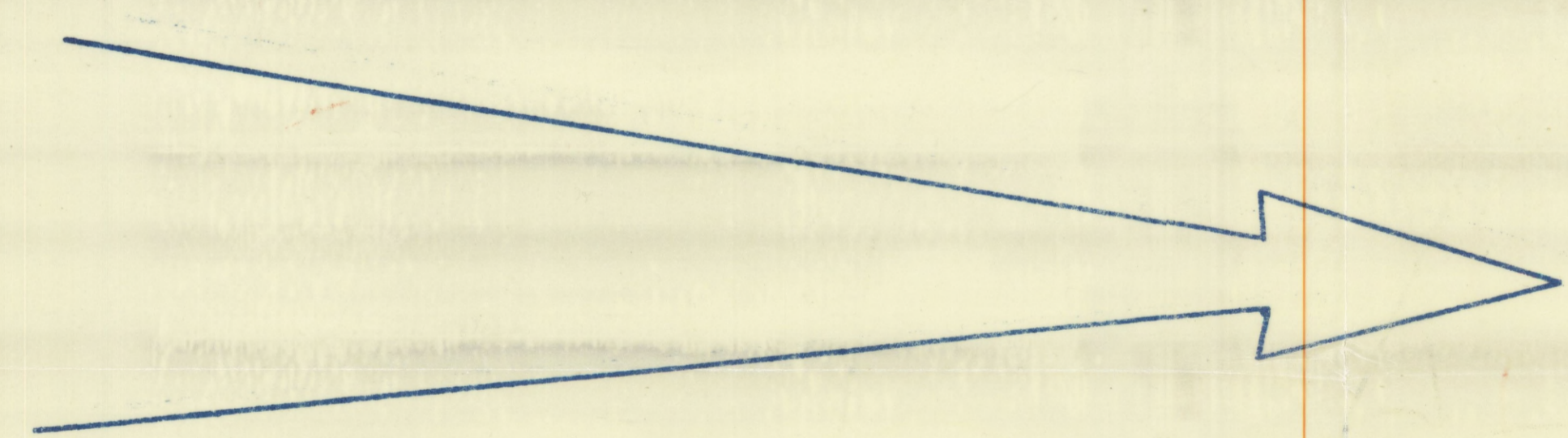
LEGENDA

1. DANE PRZYJĘTE DO OBLICZEŃ

- $V_c - 1500 \text{ km/godz (420/sek)}$ dla $H_c - 200 \text{ km}$
- $V_c - 1000 \text{ km/godz (277/sek)}$ dla $H_c - 1 \text{ km}$
- $R_{raz} - 5000 \text{ m}$
- $R_{rwz} - 25 \text{ km}$ i 85 km

2. CHARAKTERYSTYKA OBIEKTÓW

- Nr 1 - most kolejowy i drogowy w m. FORDON
- Nr 2 - stacja kolejowa i zespół mostów
- Nr 3 - zakłady przemysłu motoryzacyjnego
- Nr 4 - stacja kolejowa
- Nr 5 - przeprawa na rz. WISŁA w m. SOLEC KUJAWSKI
- Szerokość odcinka (rubieży) ostony - 120 km

DECYZJA DOWÓDCY 123 BAR OPK O GODZ. 15.00 2.3

TAJNE
Egz. nr.
Nr ks. 0155/lw
Załącznik nr 1 do części pierwszej

ARKUSZ NR 2

Punkt wyjściowy

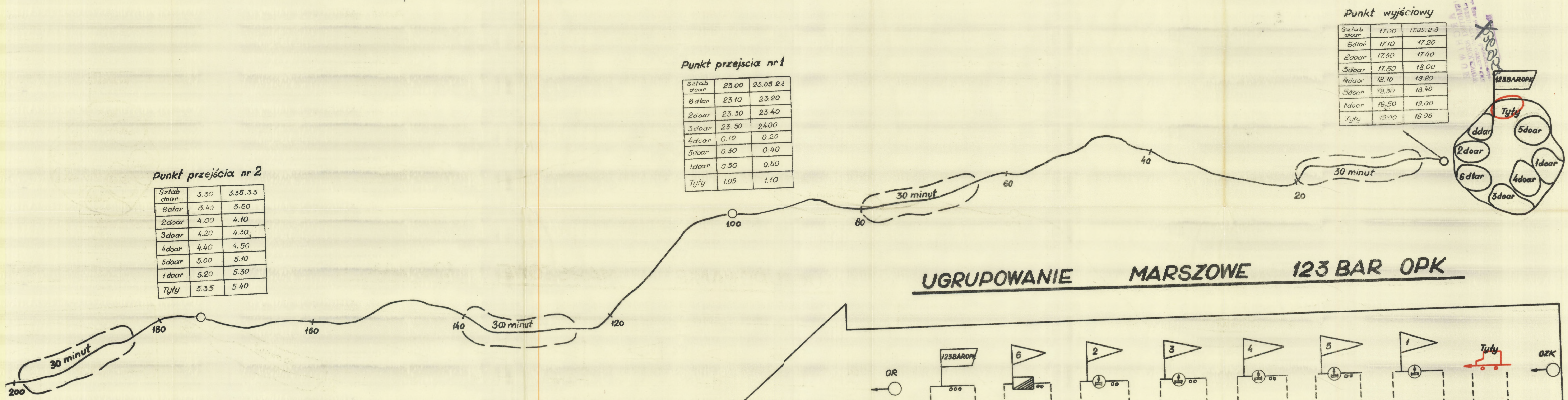
Sztab	17.10	17.05-2.3
6 doar	17.10	17.20
2 doar	17.30	17.40
3 doar	17.50	18.00
4 doar	18.10	18.20
5 doar	18.30	18.40
1 doar	18.50	19.00
Tyły	19.00	19.05

Punkt przejścia nr 1

Sztab	23.00	23.05 2.3
6 doar	23.10	23.20
2 doar	23.30	23.40
3 doar	23.50	24.00
4 doar	0.10	0.20
5 doar	0.30	0.40
1 doar	0.50	0.50
Tyły	1.05	1.10

Punkt przejścia nr 2

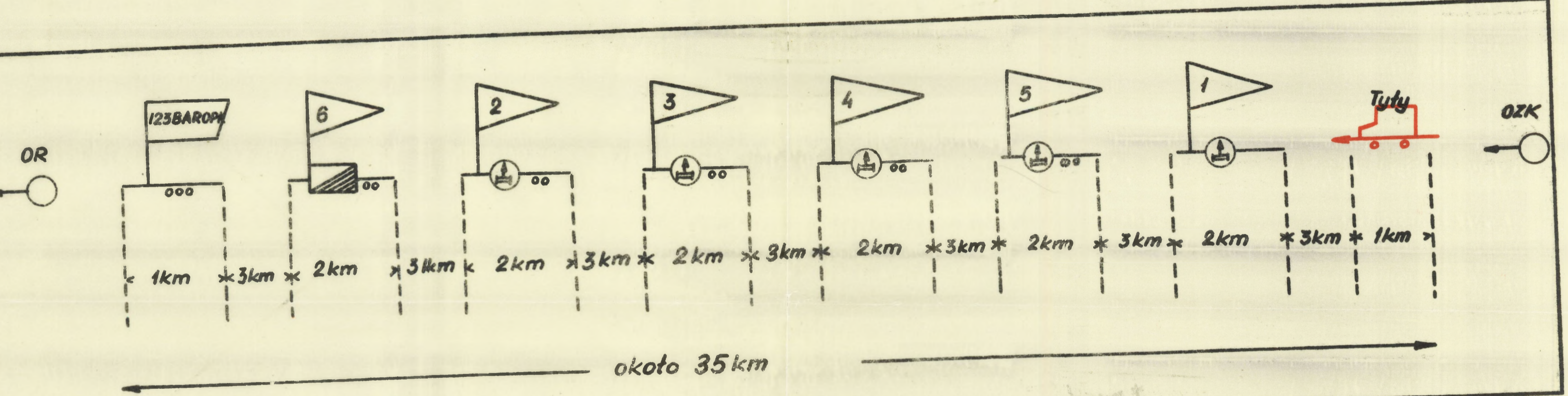
Sztab	3.30	3.35 3.3
6 doar	3.40	3.50
2 doar	4.00	4.10
3 doar	4.20	4.30
4 doar	4.40	4.50
5 doar	5.00	5.10
1 doar	5.20	5.30
Tyły	5.35	5.40

UGRUPOWANIE MARSZOWE 123 BAR OPK

3. MOŻLIWOŚCI OGNIOWE

Kierunek nalołu	Ilość strzel. doar	Nstrzel./doar			Pierwsz. niszc.			Nadz. matem.			Tr. (min)	Gęstość niszc. sam/min		
		1	2	3	1	2	3	1	2	3				
Dtn - zach.	5	60	30	20	0.56	0.64	0.8	34	20	16	24	12	8	2.5
Zachodni	4	48	24	16	0.56	0.64	0.8	27	16	13	24	12	8	2
Dtn - zach i zachodni	5	60	30	20	0.56	0.6	0.8	34	20	16	24	12	8	2.5

5. DOWODZENIE I KIEROWANIE OGNIEM

Dowodzenie i kierowanie ogniem dywizjonów - scentralizowane na szczeblu PSD.
W szczególnych przypadkach przewiduje się kierowanie zdecentralizowane na szczeblu doar.
Na PSD odpowiedzialny za przydział celów powietrznych do niszczenia dca 123 BAR OPK
Ostateczna rubież postawienia zadania dla doar: 110km dla H-20km i Vc-1500 km/godz.
60km dla H-1000 m i Vc-1000 km/godz.

4. ORGANIZACJA ROZPOZNANIA

Dane o sytuacji powietrznej SD brygady otrzymuje: z sieci powiadamiania 4KOPK, z sieci meldowania 43sbrt, z własnych RSWD i SNR oraz z posterunków obserwacji wzrokowej.
Praca środków brygady - wlg grafiku.
Zakres przedsięwzięć przeciwzaktuceniowych maskowania r/lak - według oddzielnego planu.

6. WSPÓŁDZIAŁANIE ZLM

Jako zasadniczy wariant współdziałanie we wspólnej strefie.
Odpowiedzialny za przydział celów - dca brygady.

DOWÓDCA 123 BAR OPK

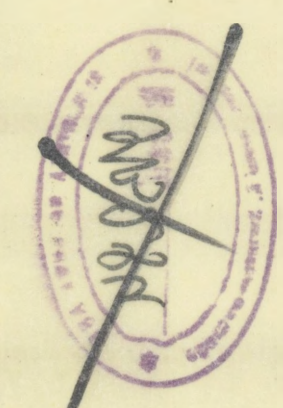
12F-104-G

POŁOŻENIE STRON O 8.00 18.8 I ELEMENTY DECYZYI DOWÓDCY 14DZ

ARKUSZ NR 1
do pos. 0156/ww

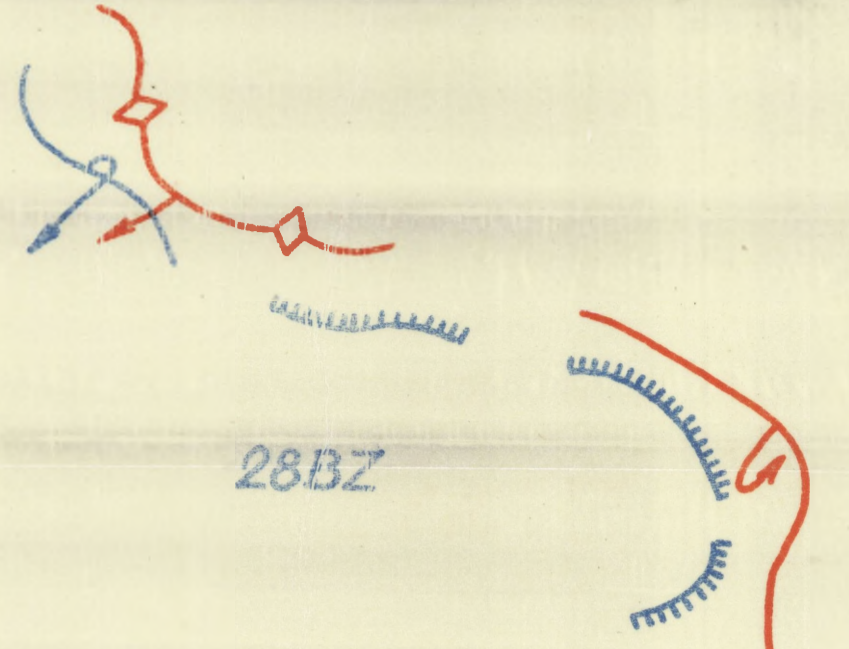
29BZ

8DZ (2A)

10DZ
28, 29BZ, 30 BPanc

30BPanc

28BZ

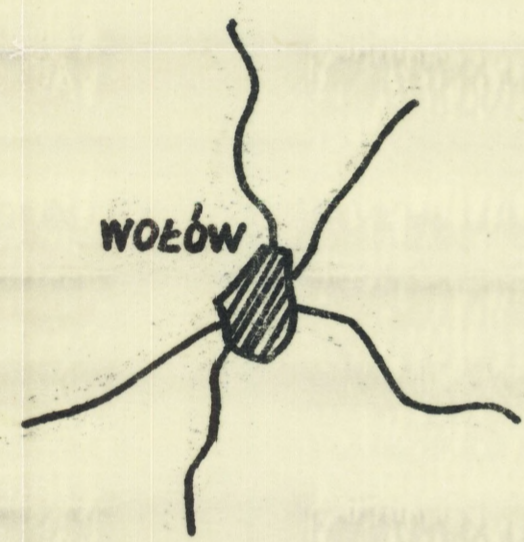
2KA (NZ)
4, 10DZ, 12 DPanc

2KA

12DPanc
34BZ, 35, 36 BPanc

tyty 12DPanc

34BZ

WOŁÓW

wody CGA

20F 104-G

15G-91

11DZ
Swit 19.8

OW-14DZ

Tyty 2KA

25 od
"Sergeant"

tyty 11BZ
(bez bcz i bpc)

Odwód
4DZ
(bpc i kcz
z 11BZ)

4DZ

4DZ
10, 11BZ, 12 BPanc

tyty 4DZ

10BZ (bez 102i 103bpc)

104 bcz

12BPanc

18F-104

BRZEŹ

Zadanie bliższe ZA

+

+